

Chưa Bao Giờ Buồn Thế

Cung Trầm Tưởng

Lên xe tiễn em đi
Chưa bao giờ buồn thế
Trời mùa đông Paris
Suốt đời làm chia ly.

Tiền em về xứ mẹ
Anh nói bằng chiếc hôn,
Không có gì lâu hơn
Một trăm ngày xa cách.

Ga Lyon đèn vàng
Tuyết rơi buồn mênh mang,
Cầm tay em muốn khóc
Nói chi cũng muộn màng

Hôn nhau phút này
Rồi chia tay tức khắc
Khóc đi em! Khóc nữa đi em!

Để buồn qua tóc rối
Những vì sao rụng
Ướt vai mềm
Khóc đi em!
Khóc đi em!

Hỡi người yêu xóm học!
Để sương thấm bờ đêm
Đường anh đi tràn ngập
Lệ em buồn...

Ôi đêm nay!
Chưa bao giờ buồn thế!
Trời mùa đông Paris
Suốt đời làm chia ly.

Tàu em đi tuyết phủ
Toa em lạnh, gió đầy
Làm sao em không rét?
Cho ấm mộng đêm nay.

Và mơ ngon lên khắp
Nẻo đường đời
Trời em mơ có sao
Mình anh đêm ở lại.

Trời mùa đông Paris
Không bao giờ có sao,
Trời mùa đông Paris
Chưa bao giờ buồn thế!